

Č. 7625.

Zaměstnanci veřejní. Samospráva obecní: * Na základě § 28 zák. č. 286/1924 jest nadřízený úřad samosprávný za předpokladů tam uvedených oprávněn vysloviti také, že obec jest povinna zrušiti systemisované místo zaměstnanecké.

(Nález ze dne 12. prosince 1928 č. 33.316.)

V ě c: Obec M. a Emilie H. v M. (adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o zrušení místa obecního tajemníka.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: Podáním de pres. 30. dubna 1926 navrhla obecní fin. komise v M. osk-i v H., aby rozhodla ve smyslu restričního zák. č. 286/1924, že místo obecního tajemníka v M. má býti zrušeno a Emilii H., definitivně je zastávající, že má býti dáno podle § 13 cit. zák. odbytné jednou pro vždy. Usnesením z 31. května 1926 rozhodla osk, že obec M. jest povinna užiti zmocnění zák. č. 286/1924 a to tak, že se místo obecního tajemníka zrušuje, a uložila obci, aby příslušná opatření v tom směru ve smyslu cit. zákona provedla.

Odvolání obce M. bylo nař. rozhodnutím zamítnuto: — — — —

O stížnostech podaných do tohoto rozhodnutí jednak obcí M., jednak Emilií H., uvažil nss takto: — — — —

Stížnost obce M. dovozuje, že podle zák. restričního, jmenovitě podle jeho § 28, nemůže býti obci ukládáno, aby úřednické místo pravoplatně systemisované zrušila. — — — —

Zákon č. 286/1924 obsahuje v § 28 ustanovení, jímž se obce zmocňují, aby provedly úsporná opatření ohledně svých zaměstnanců podle obdoby tohoto zák. Odst. 2 tohoto § 28 stanoví pak toto: Neučiní-li tak do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona, může fin. komise žádati, aby úřad ve věcech samosprávy nadřízený rozhodl, je-li korporace (obec) povinna zmocnění tohoto užiti a v jakém rozsahu jest povinna tak učiniti.

Stížnost z dikce § 28, že se obce zmocňují, aby provedly úsporná opatření ohledně svých zaměstnanců, vyvozuje, že se zmocnění to vztahuje jen na opatření uvedená pod tímto nadpisem v části II. § 4 násl. zák. č. 286/1924, a že tedy za šetření předpokladů v odst. 2. § 28 uvedených může nadřízený úřad samosprávný uložit obci na návrh fin. komise také jen, aby provedla restrikcii svých zaměstnanců podle obdoby § 4 a násl., že však jí nemůže naříditi, aby podle obdoby § 2 nějaké úřednické místo zrušila.

S tímto názorem nelze souhlasiti.

Stížnost uznává, že § 28 zmocňuje nadřízený úřad samosprávný k tomu, aby nařídil obci provedení úsporných opatření podle části II. dílu 1. zák. č. 286/1924. Pokud však stížnost vykládá dosah těchto úsporných opatření, nelze jí přisvědčiti. § 4 zák., zařazený do prvního dílu druhé části stanoví, že počet zaměstnanců má býti omezen na míru nezbytně nutnou k obstarávání úkolů států, a § 5, že přijímání nových

sil do státní služby jest až do stanovení normální potřeby počtu sil ve smyslu § 2 č. 3 nepřípustno.

Opatření uvedené v § 4, t. j. omezení počtu zaměstnanců na míru nezbytně nutnou k obstarávání úkolů státu, předpokládá, že tato míra byla podle potřeb správy státní předem zjištěna, jinými slovy, že bylo zjištěno, kolik služ. míst je zapotřebí v každém jednotlivém úředním místě a na základě toho kolik v jednotlivých kategoriích úhrnem. Účel-nou restrikcí počtu zaměstnanců lze provést jenom a teprve tehdy, když takto byla ad hoc stanovena normální potřeba sil — a tedy normální potřeba služebních míst — pro jednotlivé úřady. Následující § 5 do-volává se pak přímo předpisu § 2 bodu 3, který ustanovuje, že v jed-notlivých úřadech a ústavech jest stanoviti podle jednotlivých kategorií normální potřebu počtu sil, která nesmí býti překročena a zakazuje přijímati nové síly, dokud normální potřeba sil není takto stanovena.

Zmocňuje-li § 28 za předpokladů tam uvedených nadřízený úřad samosprávný k tomu, aby nařídil obci provedení úsporných opatření podle obdoby části II. díl I. zák. jako to stížnost uznává, — a je-li dle výslovného ustanovení odst. 2 § 28 tento úřad oprávněn stanoviti nejen že, nýbrž také v jakém rozsahu obec má tak učiniti, plyne z toho, že nadřízený úřad jest oprávněn naříditi obci také, aby podle obdoby § 4 omezila počet svých zaměstnanců na míru nezbytně nutnou k obstarávání úkolů obce, a že za tím účelem jest oprávněn také sám tuto míru určit, tedy stanoviti, jaký počet služ. míst podle jednotlivých kate-gorií jest pro obstarávání úkolů obce potřebný a jaká jest tedy nor-mální potřeba sil pro tu kterou obec. Plyne-li však pro nadřízený úřad ze zákona zcela nepochybně oprávnění stanoviti pro obec závazně, jaký počet služ. míst podle jednotlivých kategorií jest pro obstarávání úkolů obce potřebný, pak nutno mu konsekventně přiznati také oprávnění ulo-žiti obci, aby místa systemisovaná nad tuto uznanou normální potřebu zrušila.

Že tento závěr, plynoucí ze systematiky zák. č. 286/1924 a z jeho doslovu, jest správný, tomu svědčí i ta úvaha, že kdyby pravomoc nad-řízeného úřadu samosprávného, normovaná §em 28, byla obmezena jen na udělení příkazu obci, aby provedla restrikcí svých zaměstnanců, aniž by byl tento úřad zároveň oprávněn uložit obci, aby nadbytečná syste-misovaná místa zrušila, — jak stížnost za to má — zůstávala by místa ta v organismu obecním systemisována, náklad na ně musel by býti poji-mán i na dále do rozpočtu obecního a musela by proň býti opatřována i úhrada. V čem by pak za takového stavu mělo spočívatí úsporné opatření zákonem č. 286/1924 intendované, nelze shledati. Vede tudíž i tato úvaha nutně k závěru, že nadřízený úřad samosprávný, prováděje za obec úsporná opatření podle § 28 za předpokladů tam stanovených jest oprávněn naříditi, aby určité místo služební bylo zrušeno. — — —

Č. 7626.

Zaměstnanci veřejní. — Samospráva zemská: I. *
K výroku zem. úřadu samosprávného, jímž se nevyhovuje žádosti zem. zaměstnance o přeložení do výslužby na základě ohlášení dobrovolného odchodu ve smyslu zák. č. 286/24, netřeba souhlasu min. fin., přede-